

Tre måder at søge Kristus på

Prædiken på Hellig Tre Kongers dag i Martinskirken (LGJ)
Salmer: 696 - 598v3-4 - 113 - 420 - 430 - 349

Evangelium: Matthæus 2,1-12

Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem og spurgte: "Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham." Da kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham. Og han sammenkaldte alle ypperstepræsterne og folkets skriftkloge og spurgte dem, hvor Kristus skulle fødes. De svarede ham: "I Betlehem i Judæa. For således er der skrevet ved profeten: Du, Betlehem i Judas land, du er på ingen måde den mindste blandt Judas fyrster. Fra dig skal der udgå en hersker, som skal vogte mit folk, Israel." Så tilkaldte Herodes i al hemmelighed de vise mænd og forhørte dem indgående om, hvornår stjernen havde vist sig. Og han sendte dem til Betlehem og sagde: "Gå hen og spørg jer nøje for om barnet; og når I har fundet det, så giv mig besked, for at også jeg kan komme og tilbede det." Da de havde hørt på kongen, tog de af sted, og se, stjernen, som de havde set gå op, gik foran dem, indtil den stod stille over det sted, hvor barnet var. Da de så stjernen, var deres glæde meget stor. Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det, og de åbnede for deres gemmer og frembar gaver til det, guld, røgelse og myrra. Men i drømme fik de en åbenbaring om ikke at tage tilbage til Herodes, og de vendte hjem til deres land ad en anden vej.

Stjerner i vintermørket

Vi mærker vintermørket i denne tid. I mørket ser vi stjernerne endnu tydeligere end ellers. De fortæller om universets storhed og om deres og vores Skaber. Det fantastisk at se lyset fra de tusindvis af stjerner i mørket. - Men der er også stjerner på jorden. Vi omtaler nogle gange mennesker som "stjerner". Nogle gange kan vi se lys og stjerner i et barns eller en vens strålende øjne. Det er også stort. Så mærker vi, at vi lever. Men stjerner har deres tid. Stjerner i universet uddør og slukkes. Og heller ikke vi mennesker har lys og liv i os selv. Derfor drages vi sammen med de vise mænd af en stjerne, Gud engang tændte på himlen, men især af den stjerne, som han tændte på jorden, nemlig jomfru Marias og Guds Søn i krybben. - Evangeliet på Hellig Tre Kongers søndag giver os en vidunderlig stjerne at følge, og en stjerne, som vi også kan være hos og tilbede. Stjernen er Jesus Kristus. Han udslukkes aldrig, men lever i evighed. Evangeliet viser os tre måder at lede efter Guds søn på, repræsenteret ved kong Herodes i Jødeland, de skriftkloge i Jerusalem og de vise mænd fra Østerland. Og beretningen udfordrer til at overveje, hvordan vi søger efter Guds Søn. Hvad gør vi for at finde ham? Hvorfor læser vi i Bibelen? Hvorfor går vi i kirke om søndagen, og hvad ofrer vi til ham i vor gudstjeneste?

Kong Herodes søger for at udrydde

Først er der kong Herodes. Han leder efter den nyfødte konge og virker meget interesseret. Han hævder, at han ønsker at finde Jesusbarnet, fordi også han vil tilbede det. Men sandheden er, at han ønsker at finde det for at skaffe det af vejen. Han anser det nemlig for at være en trussel mod hans enevældige kongedømme. Mulige kandidater til at overtage Herodes' trone skal skaffes af vejen uanset hvad.

Selv om vi alle tager afstand fra kong Herodes' ondskab og voldelige adfærd, kan vi spejle os i hans ønske om at være og forblive konge i sit eget rige. Vi må spørge, hvordan reagerer vi, når Gud siger til os, af vi skal ydmyge os under Guds vilje i en situation, hvor det passer meget dårligt ind i

vores planer og ønsker. Han kan fortælle os det enten når vi læser i bibelen, hører en prædiken, eller når vi taler med en kristen. Måske handler det om det andet bud: *Du må ikke misbruge Guds navn!* Det betyder, at vi ikke må bande over vores tilværelse, men i stedet skal kalde på Gud i al nød og bede og takke ham for alle ting i Jesu navn. - Eller det syvende bud: *Du må ikke stjæle!* Her kræver Gud ubetinget af os, at vi ikke på nogen måde fremmer vores egne interesser på samfundets eller andre menneskers bekostning. Det er tyveri. Derimod skal vi hjælpe og støtte vor næste, også så han kan beholde, hvad han ejer. Det kalder på vores hjælp til mennesker i nød – på nødhjælp.

Selv om vi med væmmelse tager afstand fra kong Herodes' tyranniske herredømme, mærker du måske, at der findes en "herodes-side" i dig, som ikke orker lydighed, ydmyghed og selvopofrelse? Apostelen Paulus kendte til en lignende side hos sig selv, efter han blev kristen. Han erfarede, at det onde, som han ikke ville, det gjorde han. Og det gode, han ville, det gjorde han ikke. Det gjorde ham rædselsslagen. Derfor sagde han i sin angst: "Hvem skal fri mig for dette dødens legeme!" Det står i Romerbrevet kapitel 7. Han mærkede synden og oprøret i sit eget hjerte. Han mærkede, hvordan Guds krav om lydighed kunne ægge til modstand og oprør. Det var afslørende. Og det fik ham til at søge Jesus Kristus. - Før sin omvendelse søgte han som en anden Herodes efter de kristne for få dem dræbt. - Nu søgte han selv som kristen hjælp imod denne "Herodes" inde i ham selv.

Forskellen på at være kristen og ikke kristen er ikke, at den ene er god og den anden ond. Alle er syndere og dødsens. I den henseende er der ingen forskel. Men den, som tror på Kristus, råber og hjælp og bliver hjulpet. Den, som i vantro vil afskaffe Kristus, bliver derimod dømt. Som Jesus Kristus selv siger i slutningen af Markusevangeliet: "Den, som tror og bliver døbt, skal frelles, men den som ikke tror, skal dømmes" (Mark 16,16). Derfor søger vi Kristus. Ikke for at dræbe ham, men fordi vi behøver tilgivelse og nåde på grund af vort oprør og på grund af vor indre – lad os i dag kalde ham "Herodes".

De skriftkloge søger, men bruger ikke ordet på sig selv

De næste, som søger Messias, er ypperstepræsterne og folkets skriftkloge. De udfører et bestillingsarbejde for kong Herodes og vismændene fra Østerland. De bliver bedt om at undersøge, hvor Messias skal komme til verden, når han kommer. Og de kan deres teologiske håndværk. De finder svaret i De hellige Skrifter. De fortæller med stor sikkerhed og præcision, at stedet er Betlehem. Blot en lille dagsrejse fra Jerusalem i vestlig retning. De henviser til profeten Mika og kan endda fortælle, at Messias' udspring er fra evighed af. Messias er Herren selv.

Men vismændene har et fantastisk bidrag til de skriftkloges viden. De fortæller til begejstret om stjernen, de har set i Øst. Men det smitter ikke af på biskopper og bibelkyndige teologer. De er fuldt ud tilfredse med, hvad de selv har fundet frem til i Guds ord, og har ikke tænkt sig at lade rive med. - Tænk at have så indsigtfulde teologer med i sin kirke! Da ville der ikke være mange ubesvarede spørgsmål - af teknisk art, altså. Men hvilken fattigdom midt i skriftklogskaben! For de selv samme teologer ulejlig sig ikke derhen, hvor de lige har bekræftet, at frelseren skal træde ind i vor verden.

Også de skriftkloge bør vi spejle os i. Vi, som er oplært i en kristen menighed, har også en hel del kundskab. Vi kan måske også slå relevante bibelvers op og svare på mange spørgsmål vedr. kristendommen. Vi ved mere end så mange andre, for hvor er uvidenheden dog stor i dag! Ligesom de skriftkloge tænkte, at de havde al den viden, de behøvede, for at være med i Guds folk, sådan kan vi også fristes til at slå os til ro med den viden, vi engang fik, og med, at vi engang tidligere i vort liv gik meget i kirke. Hvad mere kan vi lære i gudstjenesten og i daglig andagt?

Men nu har vor Herre Jesus har aldrig påstået, at hans disciple ville blive udlært her på jorden. Han ville derimod gøre mennesker til disciple, dvs. til lærlinge. Lærlinge for livet. Og i den sammen-

hæng lovede han at være hos dem. ”Og se, jeg er med jer alle dage!” Og hans lovede dem og os, at han er os nær, hvor to og tre samles i hans navn. Lad os derfor vogte os for at vores børnelærdom, bibelkundskab og kristne viden nogensinde bliver et mål i sig selv. For det er jo og skal altid forblive et middel til, at vi drager af sted og kommer til Jesus Kristus. Når vi råber til Kristus om hjælp og søger ham, da viser Guds ord os vejen derhen. Da kommer Kristus og er hos os. Og vi får virkelig noget i vores gudstjeneste og andagt, nemlig Kristi nærvær med bibelsk åbenbaring, vejledning, tilgivelse og trøst.

De vise mænd fra Østerland søger og finder

De sidste er tilrejsende vismænd fra Østerland. De vidnede for kong Herodes og for folkets skriftkloge om, at Stjernen på himlen og De hellige Skrifter var givet af Gud for at føre mennesker til Kristus. - Hvor godt, når Gud sender mennesker til os, som spørger efter Jesus Kristus. De er en stor, stor gave til en kristen menighed. Vi har brug for at høre, at andre bruger Guds ord og nu drager videre til Betlehem til en lille fattig menighed, hvor Jesus Kristus er. Vi har brug for på ny at erfare Bibelen som den krybbe, hvor vi virkelig finder Jesus Kristus. Der er liv i Bibelens ord. Det er levende og virksomt. Det er Guds ord.

De vise mænd fra Østerland rejste langt og påtog sig strabadser og vanskeligheder for at finde Jesus. Og de fandt ham. Uden Guds ord havde de ikke fundet ham. Men ved ordets vejledning nåede de sikkert frem. Og de havde forberedt sig godt. De havde taget guld, røgelse og myrra med. De var nok nogle af den tids dygtigste videnskabsmænd og forskere, som man i dag kunne have uddelt en Nobel-pris til for deres opdagelse. De var utrættelige i deres søgen. For de havde ikke nok i sig selv. De fandt ikke ro, før de knælede ved et barn hos en fattig kvinde i et ringe hus et sted i Betlehem. Her fandt de livets største glæde. De mødte Gud, menneskenes og hele universets Ska-ber. Gud førte dem ved hjælp af en stjerne og et profetord gennem mange forhindringer til Jesus Kristus. De fandt ham, som ene og alene er værd at tilbede og ære. De blev ført hen til Ham, som også er Stjernen i vores liv.

Det er også hemmeligheden i vores menighed og forklaringen på, at vi som kristne sammen søger Kristus og tilbeder ham. Vi kender Ham. Det giver os glæde og mod til at bruge Bibelen i andagt og gudstjeneste. For ved dette levende Guds ord har Jesus Kristus lovet at lade sig finde af os. Vi har set lyset og livet hos barnet i Krybben. Vi ved, at vort liv afhænger af ham, som døde på Korset for os. Han har lovet at komme til os i den hellige nadver og være legemligt til stede med tilgivelse og ny kraft. - Det er også grunden til, at påtog os en tjeneste i det gamle år og gik ad veje, som vi ellers ikke ville være gået ad. Her finder vi også grunden til, at vores menighed i januar kan lave en opgørelse over indkomne pengegaver i det forløbne år. De stammer jo fra vores glæde over, at vi har fundet Jesus Kristus, og at vi må være hans. Og ligesom Josef og Maria kunne bruge vismændenes gaver, sådan kan en lille menighed bruge de ofre, vi bragte sidste år. Her er også hemmeligheden bag, at vi ønsker at drive mission og indbyde til at finde Jesus Kristus i kirken.

Stjernen fra Betlehem fordriver mørket i denne tid – og i fremtiden. Han lyser for os i vintermørket. Lad os hver dag og hver søndag gå til Betlehem. Han taler jo til os gennem sit ord, så vi kan finde ham ved knæfaldet, hvor han giver os sit legeme og blod og styrker os med sit liv. Og han tager sig af os. Ham vil vi give både guld, røgelse og myrra. Amen.

Lagt på www.vivit.dk 06.01.2008